

מה מכעיס את בן-שחר

נשיא בן-שחר
עני ועשיר

המשק.

פעם, לפני שנים רבות, היה בן-שחר מארכיסט וסוציאליסט. הוא למד אז את החוק, הגורס כי ההווייה קובעת את ההכרה. מה שאירע לו ממחיש שוב את נכונות החוק הזה.

חדשות מכלא מעשייהו

מי שטוען שהוא דתי הולך להתפלל ב"בית-הכנסת, לומד גמרא עם הדיין-לשעבר חיים סגל, שנידון למאסר על מתן המח"אות ללא-כיסוי. עיקר הדיון בבית-הכנסת, בניצוחו של סגל, נסב על השקעות בבורסה, וסגל משמש יועץ פיננסי ראשי לכולם. השקעות נעשות באמצעות הור-אות המועברות לבורסה על-ידי מבקרי הדיירים.

אחרי-הצהריים ניתן לשחק כדורסל, לעסוק בהתעמלות או להשתזף על הדשא. האוכל מצויין, ומופקד עליו הטבח חיים בלאס, שהיה בעל המיסעדה היהודית "סיטאר".

לדיירים ניתן ייעוץ משפטי מעולה חנים מטעם עורך-הדין צבי סתי, שישלח למאסר על עיסוק שוחד המוניות. במקום גם ספריה עשירה ביותר, וייעוץ בקריאה מעניק מיטי פרידמן מ, נתיבי נט, "העסק כל העת בקריאת ספרות מיקצועית בענייני נפט. הבידור במקום תופס מקום חשוב, בניצוחם של אש"ר שרף ואברהם ניניו, לשעבר מתיאטר רון, "הבימה". ניתן לראות טלוויזיה או לקרוא, עד השעה עשר בערב. פעם בשבוע יש סרט, והביקורים חופשיים. לנוחיות ולהעסקת הילדים הבאים לבקר התקין הדייר ישראל דנוך סוסים מבטון, שיצר את חוות המחנה בפסלים נאים מעץ וכן עשה ריצוף אמנותי למיבני הציבור.

במקום מצויים כמה דיירים שהעדיפו לשבת ולא לשלם את הקנס שהוטל עליהם. חיים בלאס, למשל, נידון לשנה מאסר או ל-200 אלף לירות קנס תמוך. רתה בכל יום ישיבה הוא מרוויח, אם כן, 700 לירות. אסיר אחר, ששון שבתאי, נידון לרבע-מיליון לירות קנס או לשמונה חודשי מאסר תמורתם. הוא יושב בשימחה.

4 מיליון על המלאי

רכישות הבשר על-ידי עורך ארז, מנהל מרכז-השחר של משרד-המיסור, והתעשייה, הביאו כבר לרווח של 4 מיליון דולר למדינה. ארז ראה לפני חצי שנה כי צפוייה התייקרות מחירי הבשר בתחילת 1977, ורכש כמויות נכבדות של בשר קפוא, מילא את מחסני הממשלה ביותר מעשרה אלפי טון, שעבורם שילם כ-1100 דולר הטונה. עתה התייקרו ה"מחירים, והגיעו כבר ל-1400 דולר הטון. ארז הספיק לקנות לפני חודשיים עוד כחמשת אלפים טון במחירים הזשנים, ואלה יגיעו ארצה בתוך החודשיים ה"קרובים מארגונינה, אוסטרליה וקוסטה-ריקה.

עם מחסנים מלאים בבשר קפוא, ניתן לנהל משאומתן על הרכישות הבאות ביתר עוצמה. בחודש הקרוב תבוא ארצה מישלחת-בשר ארגנטינאית, לחתימת ה"חוז החצי-שנתי החדש עם ממשלת ישראל.

הפרופסור חיים בן-שחר, יושב-ראש הוועדה שילדה את הרפורמה במיסים, התעורר לפני ימים אחדים וכתב מאמר נזעם החתום בשמו ב"הארץ", בו יצא בהריפות נגד עיוותים ההורסים את הרפורמה. עד כה טרם התרוע בן-שחר על הרס הרפורמה במאמר מסוג זה, ונראה כי הדבר שהרגיזו וגרם לו לכתוב את המאמר היה באמת הרסני.

המאמר, הגדול בהיקפו, אינו מזכיר אף במילה אחת את חוסר-היכולת של מסי-הכנסה לגבות מסי-אמת מאותם המשלמים מיסים. המאמר אינו מטפל כלל ב-80 אלף עצמאיים שאינם משלמים כלל מיסים. הוא לא מטפל כלל בחון השחור האדיר, שמבחינת מסי-הכנסה אינו קיים.

המאמר אינו מטפל כלל בבדיחה ש"שמה מיליוני-ספרים על-ידי עשרות אלפי עצמאיים וחברות, המחזיקים את קופו-תיהם פתוחות, אינם רושמים את ההכנסות ואינם משלמים מסי-ערך-מוסף. בקי-צרה — המאמר אינו נוגע כלל בחלק ההורס את המדינה ואת הרפורמה — מעלימי מסי-הכנסה.

מה, אם-כן, הורס את הרפורמה לדעת הפרופסור הנכבד? ובכן, העובדה שכמה שכירים מקבלים הוצאות שלא לפי הרפורמה. זה, לדעתו, מה שהורס את

המיפועל נסגר - ומבקשים ערבויות

דבים צפויים להגיע לכלא מעשייהו, ולכן כדאי לדעת קצת על תנאי-החיים שם. מסתבר, כי מי שנכנס לכלא זה לכמה חודשים, הרי זה לגביו תחליף לבית-הבראה. המקום נקרא "מחנה", ולא כלא. האסירים קרויים דיירים. ב"בוקר הם הולכים לעבוד, עד הצהריים.

לפני כשבועיים הובאה לפני ועדת-הכספים של הכנסת בקשה של האוצר לאשר ערבות של ממשלת ישראל להלי-וואה של כ-18 מיליון לירות למיפעל תימנע, שנסגרו מזמן. ועדת הכספים סירבה, כמובן, לאשר את הבקשה, ועתה נשאר, "הבנק לפיתוח התעשייה", שתת-בשעתו את ההלוואה, ללא ערבות להח-זרת הכסף.

ההלוואה האמורה ניתנה בתחילת 1976, כאשר ההפסד-בפועל של המיפעל היה 93 מיליון לירות. תאריך אישור ההלוואה על-ידי הבנק היה סוף דצמבר 1975, בעוד שעל סגרת המיפעל הודיעו ב-3 בינואר 1976. מטרת ההלוואה, כפי שצויין בטפסי ה"בנק לפיתוח התעשייה", היא הרחבת המיפעל. נוסף להלוואה עוד מענק ממשלתי של 9.2 מיליון לירות-בדו"ח של הבנק נקבע, כי למעשה כבר בוצעה כל תוכנית ההרחבה שעבורה מבקשים את ההלוואה האמורה. מנכ"ל הבנק, יהודה גיל, יצטרך להסביר עתה לבעלי-המניות מדוע נתן כסף ללא ערבויות.

מנכ"ל גיל
בלי ערבות

האם ידע האוזנר

על עיסקות

"החברה לישראל" ?

"החברה לישראל" בעדות שנתן יוסף דומברגר, מראשי הקבוצה הגרמנית, ב-14 בדצמבר 1973, לפני רס"ר המישטרה מוריס סרור, הוא אמר:

"בצאל לב התקשר עם מר דוד גולן, שבא אלי למינכן והציע לי להש-קיע, בחברה לישראל, כי היא מתאימה מבחינת החוק הגרמני למיבנה המיסוי. בפגישותינו הרבות, הן בארץ והן בגר-מניה, ניהלנו משאומתן בעיקר עם מר צור, וזה היה במחצית הראשונה של 1970. במשאומתן השתתפו בעלי-מיקצוע רבים, כמו מר גידעון האוזנר, שהיה עורך-הדין של החברה."

השר גידעון האוזנר נשא, ב-7 בי-חודש זה, הודעה אישית בכנסת, וזה לשונה:

"בדיון על דו"ח מבקר המדינה בענייני החברה לישראל' שהתקיים בכנסת ביום 2.2.77, אמרה חברת-הכנסת שול-

ח"כ אלוני
הוצאת-לעד ?

מית אלוני על חקיקת החוק הנודע לחברה לישראל' לאמור, ואני מצטט: קיווינו שהמיפלגה הליברלית העצמאית תתנגד לזה, אבל הואיל שהעורך-דין היה מי שהיה חבר-הכנסת גדעון האוזנר, ולאחר-מכן שר בממשלה, שטיפל בדברים ובוודאי ידע על העיסקות האלה, הרי ל"ע, שעמדו על מישמר שילטון החוק, גם כן הצביעו בעד החוק המיוחד הזה". בדברים הנ"ל כרכה חברת-הכנסת אלוני הוצאת לעז על סינתזי וגם עלי. היא מייחסת לי כלשונה, בוודאי ידעה על מה שהיא מכנה, העיסקות הללו של החברה לישראל.

"ואלה העובדות: כאשר החוקתי ב"מישרד של פרקליט בשעתו, הייתי אחד משני עורכי-הדין הישראליים של החברה לישראל. לא היה לכך, כמובן, כל קשר לעמדת סיעתי לגבי החוק. אישית לא השתתפתי לא בדיונים, ולא בהצבעות על החוק. לא היה לי כל מגע לעיסקות של הפקדות הכספים של החברה לישראל' ואין זה אף מתפקידו של עורך-דין של חברה לעסוק בכך."

המישפט החשוב ביותר הוא, כמובן, הצהרתו של האוזנר כי לא היה לו כל מגע עם עיסקות הפקדות-הכספים של

שר האוזנר
הודאת-שווא ?

העדות קובעת כי האוזנר השתתף ב"משאומתן עם הגרמנים על דרך הש-קעתם ב"חברה לישראל". השתתפות זו היא, לפחות, מגע עקיף עם עיסקות של הפקדות הכספים, שכן, כפי שגילה כיום מבקר-המדינה, כל השקעותיהם של ה"גרמנים היו פיקטיביות, והיו למעשה הפקדות של "החברה לישראל" אצל ה"גרמנים, כדי שחזירו את הכסף כהלוואה ל"חברה לישראל".

נראה כי הכחשתו של האוזנר אינה מדוייקת ביותר.

"כנף" מקימה חברה

חדשה לריסוס במסוקים

בעלי-מניות חברת "כנף" יוזמים הקמת חברה חדשה לריסוס במסוקים. שם החברה, "כנפים-לנגב", ובעלי, מנור תיה, יהיו נוסף על בעלי "כנף", גם תמור שבים בדרום. כמנהלים בחברה החדשה יכהנו אריה ארמון, מנכ"ל "כנף", ו"חיים פטקיין, סגן יושב-ראש המועצה האזורית אשכול, שיהיה יושב-ראש מר-עצת-המנהלים של החברה החדשה. אגב, פטקיין מועמד גם לניחול מועצת-הירקות. כיום מצוי הריסוס במסוקים בלעדית ביד י חברת "מסוק", השייכת ל"כימ-אוויר" שהיא בבעלות קיבוצים ומושבים. המונופול של "כימאוויר" על הריסוס במסוקים גרם למחירים גבוהים לריסוס, ומשום כך החליטה המושבים בדרום להקים חברה מתחרה. מעניין לציון כי עם התומכים בהקמת החברה החדשה מנה גם דב שטיינברג ממושב תימור, רים, שהוא יושב-ראש ועדת-הביקורת של "כימאוויר".

משבר חמור

בקונפקציה

תעשייני ההלבשה שרויים במשבר חמור ביותר. מרבית המיפעלים מחזיקים במלאי גדול של בגדים, בעיקר שמלות, שאינם מצליחים למכור. ניסיון להציע את המלאי לחנויות בקונסוינגציה נידחה על-ידי החנות, המבקשת להיפטר מן המלאי שלה. המיפעל מציע שימלה ב-70 לירות ופחות, מחיר-הפסד גמור עבורו, רק כדי שיוכל למכור את המלאי ולממן רכישת בגדים לעונה הבאה. בקרוב עתיד להתחולל בענף, גל של פשיטות-רגל, שיחמור עוד יותר בגלל התייקרות חומרי-הגולם, המימון ושכר-העבודה.